

РЕШЕНИЕ

№ 2064

гр. София, 15.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 04.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **13404** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по постъпила жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „Студентски“, [жк], [улица], ап. магазин 4, представлявано от С. К. К., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 6, чрез адв. К. Г.-САК срещу Решение № ПО-117/04.10.2019 г., издадено от и.д. Директор на ТД на НАП-гр. С., оправомощена със заповед на изпълнителния директор на НАП, с което е оставена без уважение като неоснователна жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С190022-023-0002782 от 18.09.2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място].

В жалбата се твърди, че решението е немотивирано, необосновано и незаконосъобразно. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да отмени Решение № ПО-117/04.10.2019 г., с което е оставена жалбата му като неоснователна срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № С190022-023-0002782/18.09.2019 г., издадено от публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“, ТД на НАП – С.-град.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован се явява лично и с адв. Г., която поддържа жалбата, моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., редовно призван, се представлява от юрисконсулт Г., който оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и недоказана. Моли съда да остави в сила Решение № ПО-117/04.10.2019 г. на и.д. Директор на ТД на НАП [населено място]. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно изискванията на ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който е предвидено обжалване пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Решението на ТД на НАП-С. е връчено на жалбоподателя на 14.11.2019 г., видно от представеното известие за доставяне по електронен път /л.38/. Жалбата е подадена на 21.11.2019 г., видно от положения вх. № 53-07-9420/21.11.2019 г., лично от жалбоподателя, което я прави процесуално допустима.

Съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С190022-023-0002782/18.09.2019 г. е издадено по отправено мотивирано искане на Ц. Г. Р., на длъжност Главен инспектор по приходите във връзка с ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221519001897-020-001/27.03.2019 г. Със ЗИЗВР № Р-22221519001897-020-002/02.07.2019 г., срокът на извършване на ревизията е удължен до 04.09.2019 г. Със Заповед № Р-22221519001897-023-001/04.09.2019 г., издадена на основание чл. 34 от ДОПК, производството по възложената ревизия е спряно до приключване на ревизионното производство на [фирма], ЕИК:[ЕИК], имащо значение за определяне задълженията на ревизираното лице и/или вменияване на отговорност по чл. 177 от ЗДДС (л.12).

Относно ревизионното производство е направена проверка в програмните продукти на НАП, Агенция по вписванията, Справка вписвания по партида в централния регистър на особените залози и Търговския регистър, при което е установена информация за ревизираното дружество, даваща основание за налагане на предварителни обезпечителни мерки. От страна на органите по приходите в хода на ревизията не са установени данни за вписвания, респективно данни за наличие на недвижими имоти, собственост на [фирма], както и данни за притежавани от същото ДМА, МПС, машини, съоръжения, стопански инвентар и други освен банкови сметки в ТБ „Ю.“ и SG В.. В тази връзка и въз основа на отправеното мотивирано искане е издадено ПНПОМ с изх. № С190022-023-0002782/18.09.2019 г. Съгласно искането за предварително обезпечение на задължения и мотиви за налагане на ПОМ, предполагаемият размер на задълженията на ревизираното лице е в размер на 113 960.63 лв. /сто и тринадесет хиляди деветстотин и шестдесет лева и 0.63 стотинки/, от които главница 100 306.68 лв. и лихва 13 653.95 лв. към 16.09.2019 г.

С издаденото ПНПОМ изх. № С190022-023-0002782/18.09.2019 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание на чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени обезпечителни мерки, както следва:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в:

- ТБ [фирма] за сумата в размер на 113 960.63 лв.

ПНПОМ в връчено на дружеството-жалбоподател чрез неговия управител на 20.09.2019 г. (л.37).

С жалба вх. № 53-06-9420/27.09.2019 г., депозирана чрез главния публичен изпълнител до Директор на ТД на НАП [населено място], [фирма] е оспорило по административен ред законосъобразността на издаденото ПНПОМ.

С Решение № ПО-117/04.10.2019 г., издадено от и.д. Директор на ТД на НАП [населено място], жалбата на [фирма] е оставена без уважение като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуална допустима, тъй като е подадена е в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване. Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

ПНПОМ е издадено от компетентен административен орган, както и потвърждаващото го Решение № ПО-117/04.10.2019 г., което е предмет на съдебното оспорване. При издаването не са допуснати нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 2 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

Съдът, констатира, че първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 от ДОПК в конкретния случай не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от [фирма] са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложената съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК с ПНПОМ изх. № С190022-023-0002782/18.09.2019 г., запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ [фирма] за сумата в размер на 113 960.63 лв.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК в случая също не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 от ДОПК не се изисква и затова неговата липса не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 от ДОПК, предвиждащо, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 от ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Не е налице и третото отменително основание. Спорните предварителни обезпечителни мерки са наложени при стриктно спазване на изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съдът приема, че ПНПОМ е издадено в съответствие с разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, а именно: от главния публичен изпълнител, в хода на висящо ревизионно производство, по мотивирано искане на орган по приходите, с цел да се предотвратят сделки и действия по разпореждане с имуществото на ревизираното дружество, които биха довели до невъзможност събирането на публични държавни вземания. Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Съдът намира, че не е нарушена разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, в който смисъл са изложени мотиви в обжалваното решение, които се споделят и от съда. Разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, следва да бъде тълкувана съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, регламентиран в чл. 121, ал. 1 от ДОПК, а именно: охрана на събирането на публични държавни вземания. От друга страна всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето.

В случая, при извършената проверка е установено, че дружеството не притежава недвижими имоти и/или други движими вещи, които да послужат за обезпечаване на

публичното вземане. Следователно правилно е оставена в сила наложената обезпечителна мярка по чл. 198, т. 3 от ДОПК - запор върху сметките на длъжника. Не е основателно възражението, че липсва обезпечителна нужда. При вдигане на запора вземането на фиска остава необезпечено, липсват гаранции, че същото ще бъде събрано. В хода на ревизионното производство е установен предполагаемия размер на задълженията, нещо повече - самото ревизионно производство е спряно във връзка с възложена ревизия на [фирма], ЕИК:[ЕИК], имащо значение за определяне задълженията на ревизираното лице и/или вменяване на отговорност по чл. 177 от ЗДДС.

Налагането на запор до размера на очакваното публично вземане, дължимо от дружеството, съдът приема, че не е в нарушение на разпоредбата на чл. 198, т. 3 от ДОПК.

С оглед горното, прилагането на процесната обезпечителна мярка се явява допустимо и законосъобразно, с оглед засиления обществен интерес, презюмиран от разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в който смисъл са изложени съображения и от административния орган в обжалваното решение, които се споделят изцяло от настоящия състав.

В производството по чл. 197 от ДОПК, приходните органи, както и съдът, не могат да преценяват изводите на ревизиращите органи относно размера и дължимостта на установените публични задължения, с оглед на което доводите на жалбоподателя досежно размера на вземането са неоснователни. Преценката в обезпечителното производство се ограничава до това дали е налице обезпечителна нужда и дали ще се затрудни събирането на бъдещото публично вземане, като обезпечителната мярка не следва да води до сериозно възпрепятстване дейността на лицето (чл. 121, ал. 3 от ДОПК).

Съдът приема за правилни изводите в обжалваното решение, че наложените предварителни обезпечителни мерки са законосъобразни, при наличие на предпоставките по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, както и, че същите не водят до сериозно възпрепятстване дейността на ревизираното лице. От друга страна същото има възможност да иска разрешаване на неотложни плащания във връзка с дейността му – чл. 229, ал. 1 от ДОПК, или ако разполага с други активи, годни да обезпечат предполагаемото задължение, да поиска замяна на наложените обезпечителни мерки по реда на чл. 199 от ДОПК. В тази насока в обжалваното решение са изложени обстоятелствени мотиви, които се споделят и от съда. В сезиращата съда жалба се повтарят отново доводите, развити в жалбата пред решаващия орган, които са обсъдени в обжалваното решение и са приети за неоснователни. Съдът намира изложените в решението мотиви за правилни, обосновани и законосъобразни.

Предвид изхода на правния спор и направената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в тежест на жалбоподателя следва да бъде възложено да заплати такова на ответника в размер на 100 лева, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1, изречение трето, във връзка с чл. 144, ал. 1 във връзка с чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „Студентски“, [жк], [улица], ап. магазин 4, представлявано от С. К. К., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 6, чрез адв. К. Г.-САК срещу Решение № ПО-117/04.10.2019 г., издадено от и.д. Директор на ТД на НАП-гр. С., оправомощена със заповед на изпълнителния директор на НАП, с което е оставена без уважение като неоснователна жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С190022-023-0002782/18.09.2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 6, чрез адв. К. Г.-САК да заплати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. /сто лева/

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: